

РУСКИ НОВИНЫ

Виходить раз у тиждень. — Цена на ціли рок
100 Дин. На $\frac{1}{2}$ рока 50 Дин. Півднєве ч. 2 Джи.
Власникъ: Руске Народне Просвіт. Дружество.
Однічательникъ рецензтор Джига Павич.

Нови Сад
штвартоу 9. јула 1925.

Рукописи и други писма треба посыпци на адресу „Руски Познан“ Нови Сад, Богојевићева улица бр. 2. — Препислагу на Руска-Народске Пресе. Друштво Руски Крстур (Бачка).

Руски народе!

Чуй, предумай и зачамстай! До
каждей прошвиценей хижки приходза
книшки и ненини.

Новицох и книжкох сест добрих и
недобрих, християнских и безвир-
ских. Безвирски книжки и новини
подколую виру и одврашаю людзох
на Быга.

Не добра и безвирска штампа
трови души и вали поштене. Протухристиянска штампа служи пеклу
и всиче чоничай посмасин.

Лем католичека штампа служи Богу, всдругу зирци поштели. Прето греко-католик имечитац ширици подперац лем католическу штампу!

Не добра штапа горна од куки,
секи и попшави.

Меркуй, да ці ше не узагіс под
кіов душі, бо це похильно оплячка
и гогаби пусты дом, упішти у пім
мир, заловодство и виру у Бога.

Сцекай од недобрей јтамни як од пайвекшого непријатея!

Добра штампа є найлепшти приятель Божки и твой: вона брати виру, насаму міякнишиши: любов и пра-

вседноси, защищаете прогоньетих, учи любиц Бога и ближннього, воспите же праве домолюбие, укошуйте до цаших валаиках злого и братство, почитение, миз и благословия Божии.

Важні, читай и помагай лем
католицьким штампам!

Дасъ католической штампи, котри славише на правник св. Петра и Павла, пай укаже, же ми Русини у борби медви добру и алу штампу, медзи виру и без вири пом идземе штадом наших лідох, котрій шацко жертвоздали за крест чесни и шлебоду злату, за праве щасце руского народа.

Даруй же и жертву я им до
всей законоческой штани.

Будучносці вири и отечества стой у тим, чи медыці наамі надалада католическа чи бевірська штаміца. Непрыятели вири даю міліціонні за бевірску штаміцу, а наша католическа штаміца стой без правей помоцы, без ширителькох и помагачох. Шицки будземе виновати, кед бевірство надалада и ушішти шицко, по наамсцкі и міле.

Пребудзім ше! Ширме католичечку і руску штампуй! Зберайм дарункі и даруйм, чагодзь хто може! Бог даць из-
сянне и міле.

Жде добре діло, котре за католическу штажину зробиме, стораз награтан!

Наше в Риме

1. *Macmillan* 2. *Macmillan*

Прийдяше уж два тисячі років одного часу, як Господ Ісус Христос 40 днів по своїм воскрешенням став погодити своїх апостолів на гору Маслінську і так проговорив Гу єхм: „Ціляк мишиця власна на небе и на землі. Йдеа даюте и научуйце нації жароди к кресті їх воїям Отца и Сина и святого духа: научуйце их да хранят твою мишицю, до сожаління розказали: я-я з вами през націїми діл до конца швеєх”.

Так нам тот час опишут гитарист
Матей в 28 главе стихах 18 и 19

И апостоли ще разширят по целия свете науковалик проповеддати науку Христову и крещенія. „Во всю землю изъїде вѣщаніе дхт. и въ концы вселенія глагоди ихъ”: Азъ число апостолох будо премале за только милиони народох. Господь Иисус Христос уж скорѣй опомнил апостолох, да не модят Господину жертви да пошли жадельох, бо жертви велики, а жадельох бара мало? Богъ такъ одредаел; да людевъ себе муниа вишии набратиію. Быши ии

з паліцю і з торбами од хижки до хижки і виїздзи достанем фалат хлеба, а вона так не зроби, вона так не може... Бал але цо вона будзе робиць? Як одхова, як обічче тати дзесці, поколь годам двойно старших почцу зарабяць на себе? Муши сама зарабляць! Ну и цо зароби? На дзень два сексери, дакери лем даскелью грайцари, а дакеды ніч!... И жо же ту гдзна вона з дзесяцмі вінкіць, да о шматох апі-іні гуторим. Людзе поможу... О тым іс може буць бешчади... Напоцець барэ краине тутторел, але яон іншце млади, видно, же не позна добре людзюх, а я знам, же воці нешкіа плакали над ню, а на ютро ю забуду. Бо то не дурни видумал, же сити гладному па вері и не ѹозна. Так виходзай, же ты, Мікару, стари богачу, муніш худобней жени помочи. Але як? Чи приме вона мою віжборану помоч?...
Вон становіць и задумал ше.

"Миро-шагат" — ЕНТОРЕ

„Муши прыїц!” — туторел далей дуркнувші з паліцу до жемін. — Ша я ант несцем помагац ей, лом азеном, да маю наяди дзеян фала-ток хлеба, гот вижобраного, бо-иншак загину, як миши.... Так. Тре-ба ми пойсц до Мелані жедлярни, дзея не такой да ногае не куровя.

жет молитви, там Бог ані не дава дослід роботників до своєї військо.

По 1900 роках проповіддяна науки Христові була іншою на тим шиць 870 мільйонів поганьох. — Добре себе пречігайце того числа, добри читателе Руских Новин! Яке то страшне число! А хто тому виновати же іншою інше таке страшне число некрещених поганьох? Правда же тому на першому місці виновати самі погани. Але вельмо тому виновати я християнин! На як би ми були тому виновати? Послухайце, і я вам новим Віолям Божа, да ще шандки християнів стараю і за них своїх братів, котри живо у погансьтві. Мушиме повесць, як і мідакус виновати. А хто ще у нас стара за поганські мисливі? З нашого народу не має інше аж єдного місіонара у поганських країнах. А ми то дужки даць з любовін до Господа Бога і з любовін до своїх близьких. Але юзнистник Христов на тим шиць дума за шандки лідзех, як будеме відкази і якіс того, що слідує.

Юзнистник Христов Папа Римський, супроводжує мисливі виставу у Риму.

Жаданіє св. Отца було таке: Всі цієї, да іншими вірниками з цілого світу, що прийдуть у тим ювілійним року до Риму, увидіть, що Церква Христова до тера з архібела медії поганями, а до їх іншечка у будучності. Да то іншікі ясно увідів сняти отець постановив зробити мисливі виставу у Риму.

Да ще приготував тога вистава, були аваколи уж пред єдним роком скорій іншою шандкою владиконе цілого північного, але і найчесніші люди і місіониарі з цілого світу. Робота була подільана на секції і по південних стражах світу. Цали інвест привівши на тутору виставу цогод дім мал наїнгасного.

Де ще находити мисливі вистави?

Мисливі вистави находити ще недавно церкви св. Петра у Ватикану и то у Папській заграді и у двору, котри не віда

же сам вінчався Васильеву шмерід и такої ще дрилям до його цеплій хижки. Зато найперше мушим охабиць тогу пняніцу Юлу, котра же тричіма у власній коморці медії мишами и кожди дні єсень ме крадни. Мушим ще з юю даскеллю рази добре по-вадници а може и побіг, да ме понадвижене зос своєї хижки. А вона то бязопно зроби, іто веши буде жалюпаць, бо не будзе уж моєго хлеба. Так, так, треба цюшка зробиць... Покийши Васильев, дай му Боже царство, бул добрий чоловек. Кеди лем, буваю, сретис діда Макара віше зіні цюшка милю повесць, а веши руку до кишенні та „На-ди, гвари, Макаре, грош-цва та помоуді ще за усопши душі и за мое гришного...“ То бул членск! Треба тера з і за юго цюшка зробиць.

Индо раз огляднув ще діда Макара за широтами, здихнув чешко и за-шил помали на улічку до своєї хижки.

ІІІ.

Дідо Макар бул валаски жобрак у Л...кей парохії и інше у двох валалах цо до ной спадали. Пред вельмо роками пришол вон до Л. и ту го шандки добре спознані и старі

„двор оморикох“, дзе ще находити славний Ватиканський музей.

Загляньме до південних павільйонів, да видиме голем у духу, що ще там находити. Не буде ту описані, ціла вистава, бо то би требало великих іншіків о тим писати, але інші даскеллю слова о тей виставі написані да и руски люди чую, кельо церква наша роби за просвіту и віру.

І Павільйон у двору оморикох.

Перши Павільйон вінчевани святій жемі Палестини, бо то „холіска християнства.“

Ту видиме зорно приказани на величким образу із зем краї Палестини од Ізраїлю аж до Мертвого моря. Ту можеме крохай за крохай сміловати вос святим Пислом у руках, за Христом Господом и Його апостолами. По єдні нам указую, як ще християнство у Палестині розшижало!

1) од єдного початку до Сочестия Святого Духа;

2) як ще християнство розвивало через 300 років прогоністив аж до Константинія і св. Гелені, до 310 року.

3) видиме розвой християнства до Кріжіївських вояжів і ф. на конці цього часу аж до світської війни.

ІІ Павільйон.

Тот павільйон починається мисливім поза Палестину. Ту видиме 4 періоди.

1) Перший наш період приказує єдна відька карта, як ще християнство розвивалося від апостольських часів до конца північного століття.

2) У другому періоді видиме, що відійде від Ізраїлю од півного до дванадцятого століття.

3) У третім періоді видиме, як ще християнство ширіло у Азії і Африці и до винайдення Америки.

4) Шістнадцятий період нам указує наявність мисливі аж до 1846. року. Од того року до юнівськіх окремих образів указую розширені святій віра.

и млади. Старі люди паметаю, як вони по мадярській війні приходили до валау у білих шматках и червоній шапці и почали у гаудах робіти. Знали чигаць и писаць и одно време були піднязяк, але кеди не постал дніяком, охабел ту роботу и служил далей у гаудах 3 року на рок. Знали вон добре кажду роботу, але пайлетеши знали покриваць хижки и на старосці, кеди уж не мог робіти чеснікій роботи, запімал ще лем покриваць їхнім згадах, и гандове го прето барз любели и чіпали го „майстор“.

Покрил Макар скоро кажду хижку у валау, поплатів стари стрехи на шандках згадах, та ще и сам юні барз постарел, пошивел, зранцовав и згорбел піс...

— „Людзе добри! — гварел вон на остатку, — робел сом, покаль сом лем мого, а далей уж не можем, нет уж старій сили. Тераз ми по преостава: ніч, інше, лем зошиць даа торби, вінац паліцу до руки тай гайде од хижки до хижки за хлебом! — И вішмейла ще дідо Макар...

Так и було! Неодні раз набавел себе шандко по жобракові треба и почал ходниць од хижки до хижки и жобрал. А жобракові кожди да, а юні нашо

Приходзиме до слідуючої сали, котра поши націт:

„Сала Мучеників“.

Шерцо ми жада, да шандки християнського іншета приду и да добре поспівтраю, ио нам указує тут павільйон.

Дослі би було кожному павільону зем тих красни образи, ио ще находити у тей сали і відразу ще дому з полним одуванченем за святу віру. А по нам гори образи іншета? Хто їх малювал? Малювали ти и писали іх юс свою кров'ю місіонери мученикі, а кожди нам образ гласно и ясно проговаря!

„Динськ Батько святих-своїх“.

О яка то тута віра, за котру мілкими людьми шандками умерали я и тута ѹще умеряю! А ини до тута, Богу слава, туту исту віру исповідуємо, по той віри юсім, у тей вірі ѿсме и умре!

На штредку у тей сали заходить ще красна, велика статуя Ісуса Григорія, котра половина святого Луїза, да інде паковані єв. Евангеліє барбаро-поганю.

Цо нове у швеці

БУЛГАРСКА

У самій іншкайшії влади указало ще невадовольство зос Царкова. Место Царкова би приходил на владу Ілічев. У тей влади би не було зовсіх особох Насилія Царкова донили и його засланим приставом.

КИЇВ

Новини пишу, що Інглеска буде претендіюти у Москви по своїх тамтешніх посланником, би баштенишики у Китаю директиву агітирую прорівні Інглесів. У Китаї ще рошиюю від баржей іншіри и нападовани на Европлю.

РИМ

Пренілото тиця тольє провалює до хранілника драгоценних стварок у церкви св. Петра и никрали кіфчото у крід-

люді. Ми Русини познати по нашо милосердні шерцо. Так и Макар ніхто не отпушел з празнима руками, где лем пришол. Людзе го тримали за свойого и любели го зато, же вон звал і каждого, розвенчелі, поцешниц; я найбажайші пре його шпиванки, котрих бара вельмо знал. И кеди шеднє дідо Макар на нашаре. Кеди почне виводанц чи о святій Варварі, чи о святім Миколаю, либо о Правди и Кривди, то коло юного агарнє ще цала громада людях а жени аж ізлачу од його шпиву...

На початку своєї нового життя бивал дідо Макар, як лем мого. Приде до го чигаць хижки, пошедан, зогревіш, погутори, а кеди го валауши тоц, преноша чи у хижки чи у пісчинку. Але досадасю то дідови почал вон гледац себе квартелі, и нашол 10 у Юли Кривого. Вона бивала у ніскій хижочкі, котра од старосці так уж шедла, иже мали облачки були скоро при самій жесні.

Але дідо Макар и гварица Юла були цілком противній природи. Дідо Макар бул чоловек шихи побожні, а Юла з червеним як цвінде носом, червеним го честаренім ліцем, була недобра жена. До паленки и до танцу вона віше перша, го

носци од 400 000 долари. Найдрагонија-ши бул једен парцент, зос котром ше каждого року украсовала статуја св. Апостола Петра на Јово празник.

ГРЕЧЕСКА

Генерал Пангалос превојаја видац и цитал од парламента да му виклаша пове-роне. Већина посланика гласала за Пангалоса и так ше тога револуција извршила без креви.

АМЕРИКА

У Америци у Калифорнији зваси ше велики земљетресен. У вароши Санта Барбара тирвала трешене жени през паду годину. Звалела ше велика Црква, котра була барс моцно обнудована. Звалела ше и два велики шпитал, у котром лежало 900 хори, а једен велики хотел, у котром баш тада було 300 людзах преладнул целиком — жем го прејгла. Електрика подамана, студија пресушеља, людзе се скакају по улицама као шалежи драги прерогати так же ше не може а нју пријесују варонку. Дотераз људи који су 00 мертвих испод рушевина.

Цо нове дома

СПОРАЗУМ ПОТОВИ.

Преколо тужна отријали исполномочници Радикалох и Радичевицох конференцији, на котром бешедовали о споразуму, а јак би видрили Прибичевића а да зас Радичевици узглују до влади. До тераза ше заса, же ше у инцији соглашали меџди спбу. Тих дњиох ма ше је писмени протокол подијецац. Прибичевић копе руками и ногами да лем поглане. Хорајтска питељност, котра у „Хри. Задњици“ не буде учествовац у тим споразуму. Ма Русини, гот ше велико не наздаваме од тога споразума шак јеме у јади же зас Прибичевићом вијеки и дасде кревопни зас људских валава, когрих вон постало.

Уж давно престала буц млада. Жила вонта так же послуховала жијом у карчињи, бо до чекијеј роботи и једа ше влација нёсцела, аигварија ше слабим здрављем. Розуми же, же од самеј жијовскай послуги вијеки не могла, зато често попатрела до Макарових торбах. Дјдо Макар патрел на то прес цијени. Вељко раз приходзела Юла дому пјана и ище приношела зас собу паленки и доцравляла у своји хижки.

Скорей мала нона шумите гајдовство, мала свою жем. Але јак чловек не буја гајда, не спел, лем добре по цијени јесц и пиц. Не так уж лије јак јесц, а жену више лем бил. Кед не буде цијени, почал предавац жем, мало по мало разпредајашици, поједол и попил а вијека умар. Теди лем очутела ше Юла шлебодна и привитала ту шлебоду и погаром. И од теди почала писа. Людас ше з ней шмекија але јак то ніч, вона ше дријаја вијада, цас лем могна и чука на ленку. Дај лем була јака забала чи свадба, чи крещини чи цо иже там вона мусела буц. Шлијала, франговала јак дзијка и ој вијека, кед ше уж добре напила и почервенела, јак ружа, аж теди постало

ПРОЦИВ ИНВАЛИДОХ

Београдска „Политика“ привесла юсти же ше у далочијих срећах забранујо дружства инвалидох. Но доси же тоги бидијици ше тольо пати в их стање не унадрене, але и тераз гој мајо одобрени правила по министерји, их организацији не росијућу.

ЧУДО У ДУБРОВНИКУ

Јакој аме о чуду, котри ше стало у цркви Франчевића у Дубровнику. Тераз ше чуја, же пријде окремија вјека цркви, на њомесији зас Риму, да утврдија кельо јест правда у тим, же ше на статуји Пречије Богородици рушају очи.

НОВИ ШКОЛСКИ ЗАКОН

У министерју прославији пријавили нови школски закон, котри ће ше мал предложија парламенту на одобрение. Понажеје тог закон противирски, ту католички властичаре одјечуно иступали, да обрани божје и природне права по котром црквија ма ше старац за вијеске заснитовати дјецох. Нигда црква не може пристати на то, да најуко о иницији преподавају учитеље јак вони сију, а црква да има чакојо вализу.

КАРМЕН је БУВОХ

Вељ најпо худобнији људи знају варошија саке дајију пару и зас Карменском бубох. Але јак ту ше нашло шискулант-ех. Кед таки кармитеље одјесији буби до саклери, понедјевено им, же ше им не може виплатији бо „нет кредиту“ даје место пекији достаји „ширул“. Понажеје худобнији чловек треба плаји, то је кашајо шискулант-ех, котрији прекујују тоги цјуди у вони цеми а и за штварницу па већ позли до саклари кед буде креџита и давигли цијеник. И так худоба испала кратких рукава и шискулант-и ше забогаји. Тераз Министерју видала же ше ма виплатији до рукох лем тогим, котрији кармели — аље к јаси треба, вејај.

поважнијија. Тери вона споминија својо прешли часи, јак вона ище була газдини, јак шицко мала, тоди ночинија плакац и сумно шијивац.

Так, так! Юла Кривога була често лјана, И тераз ето, кед дјдо Макар пришол зас хованија Василија Хрушки. Застај ју, јак шедан коло стола чејвена, јак жерјачка, а пред њу стала празна флијша, лежаја флаток хлеба и главка цеску. Гоч у хижи швицело, вона шак не забачела дједа Макара, подпарла главу з руками и шијивала пљанијим гласом јакушик сумју писцу.

Заш с пияна — промурчал дјдо Макар. — Хейти; почал кричац над јак главу. — Чи ше уж не боји Бога и не гањбиш ше? Хе? — З вужди дјдо, з вужди! — гутогрела Юла жалосним гласом, јак да је вијекар, и почада далји шијивац, лем тераз уж ишијаку-нојту.

Ой, мала я давно погло,
Богатство, достатаки,
А тераз мне пужда бис,
Бо јакији и латки...

Ах ніч не мам, ај телјо жеми
да би могла дзијец кромил посади-
цији. Шицко людзе забрали, шицко

КОНГРЕС ЗА ПРЕУЧОВАЊЕ ВОСТОЧНИХ ЦЕРКВОХ

На праоклик св. Апостола Петра и Павла буде ше отримовац у Любапија конгрес ученјака, котри преузмују восточну цркву а роби јаја тим, да ћо скорей пријде до соединењија црквија. Најш пресеј. Владика буде службенји горјестивији службу Божју на самој праоклици.

ВЕЛЬКИ ЛЈАД

На пондаелок падаја у дасних вадаја велики лјад. Так у Пивници, Торни, Деспот Ст. Ивану. Лјад буде груби на местима јак куре вакло. Чујаја ше раже барс велика. Так исто нам пажи, же у Ердрују побил лјад шицки винци.

Зас наших валава

ДОГДЬОВ

Излогода, 27. јуна, видала у Дордесве страшна вијогода; удерела бурја и знал ше таси диждју, јакоје людзе од даска не паметају. Вода вијала шицки улици аж под облаки, же ше аж прегодији не могло. И то було за час! Але јо вијогорије в диждјом же спујдел и велики лјад. Падаји зарна јак лјесовија велти и за нају мијутох шицок вадаја буде били, јак шијком прекрјати. Лјад досије грабо најада и друго ше тримаја. А то чудне вијадом гирмело и трескало. Можеје подумијаја ким аме ше шицки засекли кед аме таси лјад видијели; думали аме: пошиди јаш по воли. Але, Богу слава, наша скорб обраћела ше у радосц, кед аме чули, же на позљак нају не було готово піч а и дас дакус падаји чкоди не паробел.

За ладом већ ћишили таси јемни дјади да аме у октобру. Плајаховали ше одложеји ујаси. Џијади падаји моцно је је вијадом гирмело и трескало. Можеје подумијаја ким аме ше шицки засекли кед аме таси лјад видијели; думали аме: пошиди јаш по воли. Але, Богу слава, наша скорб обраћела ше у радосц, кед аме чули, же на позљак нају не було готово піч а и дас дакус падаји чкоди не паробел.

Косидба јаде пољим „дамфом“. Жито потрајел май Озијиф, май чловек же би то... Ту вона вадала страшноје својому чловекови. А тераз иже ви будаје надомну вијиковача у мијеји власнай хижки?! — закричала гласом до дједа. — Кед вам зије у мијеји хижки, кед ви таки свјети, а ви идаје себе з мији хижки дјаде сјече вонка! — Вона давигла горе руку и једла ше сама давигнуц, але уж так була чинјана, же ше лем знајасла под лавку и такоје захрапела, заснула.

Гђу! нет нач горшого на шије са шијанији баби, — гутогрел гу себе дједа Макар и пошол до своје коморки. Там було пусто, анје карспеља аји латки, аји слујечне шветље до ней не доходјају, бо лем једен једни облачак бул та и тоги вибите и дјед го заткал зас ренду. На жеји лежала слама, дјед Макар же помоддел и легију слама. Џлаго же вон там препрацдал, журчал побрика под воном а на остатку чешкоја здијиул и заспал сном блажених.

Уцијијул живот у малой хижочки дас цверччија дасека под пецу цверчали јак да за тих лем тераз писило слујко и настал били дјеки.

(Конец, буде у следујућим чијелу)

викатра барз добре. Грубе є и будзе мац-
трами. Дакус пре то яе в трубе за то
плеса не може тримац я и пра-то, же го
случко пра-днеды прилекло, даси ше сипе,
але присловія тутори „хёц ше сипе, будзе
жига“. Всічма рис поїде до жени,
особато топким, ѿ дакус задонця зос-
кідбу. Зато' любдае бара и покатляю юбо
работу. Наш се-бом! ІІ. Ерделі ма обичай
кошиц дак жига сіще дакус мелчне; гва-
ри же, тедик жехей идеа до отрубох а
шілазеи сом, яке ше зос тих класох жига,
не сипе, бо го пленя морко трима. Зато
бям развел нашим парадом! я и виня,
того чи рок пробую. Чоловек іде до
шмерца ули а особато піраст треба да
на шицко меркує, бо то щото ченки зной.
Бул сом присутня кең Ерделі тракто-
ром ходил. За три годаки и три фер-
талій, покинял три и пол лаңча жига а
ләбі двоме хана при тии робели: яден
на трактору а други на юштачей машинок.
На да човек, же яй це робели лем ще-
даели. Еден и новини читал. О других
двох сораках жига уж стале у маради-
ков. Трактор в дакле пра-ва благодат за
нарастя, ято пре-туречам нашим жоңнел-
ним газдом, да себе го вишених набаня.
При юхновашо наї меркую на юену, бо
то мож келье туньше күнжі, ти це за-
наю піктай.

Кукурици стоя як леси. Слави будає мало. Конопи бара добри: даждь им велько хаснонал. Цвикла исто так добре напредуе. Іай, Боже добрей погоши, та, док буваве обіцави.

МАРИЯ ПАПУГА ч. гл. ф го Йика Гап-
кац 2б. юзня у Господу упокоєла ще у
58 р. життя. В. с. в!

Допис

MANUFACTURED

Багдадиң на жары

У 27. числу „Руских Новинах” информирани браца Русии о тия, - кого то пъттаруша „Русичка” достали Микунчевчаке. На обрану свою посыпал зато себе ровното: Штефана Сабадона и Хикаваго, хорчи со у варпидюбию аже и

обегнул, бо вон и мене свой брасобрәцк на Сабадуш. Да вонктуруша обраній я да ще ище баржей обидвоме ухажу тым, хторим ще придалій, да, вон написаць у „Радикальнеї Омладини“ зорниках по виходаа у Чуковаре якеник писмо подобне Колесаровому анос митровицкой „Србії“. А цо у тым писму? Накада Р. Н. П. Дружтвя бо го водзя руска интелігенцыя вопове и учителі. Русыя народ ше упнула на новіки, казандари и кобяки заспіレストолиці, ляе да нас „чудна добар залюн міле браће“. Бездочно у тым писму Сабадуш шамре по дру Шимраку, хтори же служил Франі, яке жада автономії и же сис буд цекши од Спасителя (не Христа) Пашчча. На коцу ще пречи шырокашем Русином и з „багіцама“. А да покаже, цо айт сам не вери же ми протудруканни элементи, воскликнув на даскеах яестох: Живала династия живиши срэски народ, слава мученицкая я т. д. Подписаючи того писмо цепи ще Сабадуш, яко не бои и не спека од свояго члена, бо ще поділусе. Лем инак не знаме хто из того писмо написал. Хтошка даске-мундз-сникан.

Як видавце мили браца Русини батоханка работат: своїю иконописац, цудзе въздаващи и приказат: Ми прави Руснаки! И, то пътищо през интересу! Такима ще щиче доказвае, ба всии лѣм крича и по чюцех и в падѣцами дочекую. Агей Штефанов!

У Шимроковій страні також дзялко места не было, топ ше і сваіх братох ганьбели прето же су радыкали. Чи не так Штефанс?

Свою скору таки тупаю, а не щадей би о „батинама“ вицинали, да не води з Муклушевцюх аж до Грабова чує Ана Шеффал із Грабові

Вони ще' чувствую силко моцніма, же
думаю, же би в церкву у Миклухових
ровались всіли, але руску. Сдел биш
Шефана?

Театъ земъ за нѣшнія. Друго, чеъ треба будзе други разъ. Мамъ ми „коши за тркъ“ съмъ въ и не въсъ ертели...»

А брачному сербскому народу и пабиль-
ним војводом радикалнай странки можеје
советоваат, да тие лобите информираю о

кредівтох даскеліх людзох, які рече
упли, да буду представником руского на-
роду, якого б'єсебічно і паштею воязи
його интелігенція, па да тих людзох е-
лемкніраю, со ч словами обещавали.
Ба вдво стой: Ми Русини оставаме лем
Русинік и католики, як таки можеми бути
лем добри и лояльні церквиама держави
СХС, и целого єї устроїства.

По Штефану Сабадошу и його даске-
ліх товаришох, модлімс язносць да не
судзи цалу руску нацю.

Русия зас Сръбия.

Мали висти

ВИВОДКОВАНІ МЕСА ЗОС АМЕРИКІ

Америка богата жем не дес знатом, але и зес поживленном. Вивожуше зарно але же вивожуше у цельких множеству и месо єдна фирма у Чикагу виведла за 775 милионов долари меса. Од того пайщець купела Енглеска.

НАЙСТАРШИ ЖИТЕЛЬ У ВЕЛГИІ

У покрайни Намир преславац Велтишинец Дијон свој 104 родвени днењ. Тот час-
јек вилагтра јак да му тераз 70 роки. У
тей народи вејасел тот белгијански Мату-
занеци, же би пице Стоко исадал да видан,
хто би могол већай дрека порезац, чи вон
чи бишвији измејици шар Филип.

Зос Р. Н. П. Д.

За члена ступела до И. кн. у Р. М. Н.
Л. Елена Гиршовати, родз. Колешиний с
вад Р. Керестура.

Огдашка

У Керестуре у старого іскара
Людовіта Арта може від до-
біць кожди днінь спіжого хлеба.
Може ше черац за муку, за жито,
и купці за пенсми. За одну килу
муки ше добие єдину килу и 10 деси
хлеба. Надалі ще у Його таріканні
достане вшелькай судакині оліваній
и порцоловій а и шицко інше цо
треба до хлеби по пайтушай цеїн.

У РНПД, у Р. Керестүре мож тоти кнїжки достац:

	ЦЕНА		ЦЕНА
1. Книжечка Рожаницова	5 Дин.		
2. Азбука	10 "		
3. Читанка за III. и IV. кл.	15 "		
4. Христианска наука (Библия) . . .	15 "		
5. Правди кат. вири (Катаклиз) . . .	10 "		
6. Граматика бачв. рускей беш. . .	20 "		
7. Стари Календари	10 "		
8. Молитвешки весни	20 "		
9. Молитвеники малки	10 "		
10. Житие св. Кирила и Методия . . .	5 Дин.		
11. Правила РИПД.	3 "		
12. И. Б. Невишка: Правда побъдила (истор. роман)	12 Крч.		
13. Ир. Кондратович: Исторія подкарл. Руси	10 Крч.		
14. Др. Г. Костельник: ефтайрова драма (трагедия на 5 акти) . . .	8 Дин		